

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA

Nro. 67.

w Srodę dnia 20. Sierpnia Roku 1800.

z Berlina d. 16. Sierpnia.

Najjaśniejszy Monarcha nasz wyjechał z małżonką swoją onegdaj do Szląska dla odprawienia rewii z wojskami tamtejszemi. Najjaśniejsza Królowa przedsięwzięła przy tej okoliczności podróż szczególnie dla zwiedzenia Szląskich okolic gorzystych. Najjaśniejszy Królewicz Henryk, brat Królewski, udał się także do Szląska, wraz z J. W. Ministrem Haugwitz. J. W. Generał Götze powrócił tu z Carlsbadu a J. W. Bucholtz Minister z Fraienwaldu.

z Paryża d. 5. Sierpnia.

Tutejsza gazeta urzędowa zawiera w sobie raport zmarłego generała Dessaix, i najwyższego kommissarza skarbowego w Egipcie, obywatela Poussieue, którzy pierwszemu konsulowi zdali z swej podróży z Alexandryi do Tuluzy; także umieszczona w niej jest kopia listów pisanych do angielskiego admirała Sidneia Smith i odpowiedź jego względem niedopełnienia przez rząd angielski umowy zawartej w El Arisch. Generał Dessaix pisze w swoim liście do Buonaparta: „WacPanu rozkaz, abym podczas zimy zaraz po wyjeździe jego do Francyi za WacPanem udał się, był dla mnie nader podchlebnym dowodem jego

ufności. Z tym wszystkim mój odjazd opóźnił się nadspodziewanie długo, ponieważ generał Kleber nie chciał mnie puścić od siebie, dopoki nie podpisano w El Arisch umowy rozpoczętej wbrew mojemu przekonaniu.”

Przy tej okoliczności twierdzi ta gazeta, iż armia francuzka w Egipcie nie jest tak słaba ani tak ogłocona, jak ministrowie angielscy przez swoje kłamstwa po Europie rozgłosili. Sama Alexandrya liczy więcej 300 armat 6 do 36 funtowych. Twierdzą Caffarelli i Cretin opatrzone są potrzebnymi armatami. Wszystkie wojska mają nowe mundury z europejskiego sukna. W wielkich sklepach kupieckich w Kairze znajdowało się oprócz tego dosyć sukna, jeżeliby zaś i tego brakowało, to jest dostatkem materii bawełnianej, ponieważ Egipt dostarcza takich materii prawie całej Afryce. Że zaś noc tam są chłodne, przeto obrano sobie sukno. Żywności nie może brakować, gdyż Egipt najżywniejszym jest z wszystkich krajów. Zboże, mięso wołowe, skopowe, drobiarz, ryż, kawa i cukier jest tam prawie 10 razy tańsze niż w Europie. Także klima tamtejsze bardzo jest zdrowe, czego dowodzi postać naszych żołnierzy przybywających z tego kraju, a rany łatwiej

i prędey się tam goią niż w Europie. Arsenale zawierają więcej 3 miliony ładunków i 50 armat, do każdej z nich leży w składzie po 2000 ładunków. Arabowie brzydzą się Turkami, a Francuzów nazywają ludźmi sprawiedliwymi. Nayoświeceni tamtejsi generałowie, Dessaix, Menou, Davoust, Sougis, La Grange, Rampon, Lanoussé i t. d. byli zawsze przeciwni opuszczeniu Egiptu, gdy zaś Turcy znowu z Egiptu wypędzonymi zostali, nasza mężna armia tym pewniey się w tym kraju utrzyma, a politycy, kupcy i mądry ludźmi zgadzają się, iż to musi pociągnąć za sobą najważniejsze dla Europy skutki.

Pewna niewiasta radziła, aby 15 lub 20,000 franków, któreby mógł kosztować posąg marmurowy generała Dessaix, na który teraz składkę czynią, obroceno raczej na wybudowanie wsi jakiej, któraby nosiła nazwisko tego Bohatyrza. Statua wystawiona w środku tej wsi przypominałaby razem i początek i cel tej osady.

Armia rezerwowa stoi obozem między Dijon i Auxonne. Generał Brune ma swój namiot w środku obozu, aby mógł lepiej czuwać nad mufrą. Tylko przednia straż tej armii pomaszzerowała do Szwajcaryi.

Obywatel Duroc, iak głoszą, wiezie ultimatum rządu francuzkiego do Wiednia. Osoby mające sposobność rozmawiania z pierwszymi członkami rządowemi spodziewają się pokoiu bliskiego nietylko z Austryą, lecz także z Anglią.

z Paryża d. 6. Sierpnia.

Grenadyerowie i strzelcy, którzy w liczbie 8000 ludzi dnia 4. zgromadzić się tu mieli, zostają pod kommandą generała Mu-

rat; wytknięto dla nich oboz między Beauvais i Amiens.

Wytoczono teraz process przeciwko wszystkim oficerom, którzy podczas przeszłej kampanii nie bronili iak należy powierzonych sobie fortec. Buonaparte nie prześlaie okazywać wszelką surowość w wojennym względzie.

Generał Berthier mianowany jest znowu szefem tutejszego sztabu generalnego.

Snycerz Moitte otrzymał zlecenie od ministra wewnętrznych interesów do wyrobienia posągu mającego być wystawionym pamiątce generała Dessaix na gorze Ś. Bernarda.

Ponieważ Buonaparte mianował francuzkich komendantów do znaczniejszych Piemontckich fortec nadgranicznych, przeto rozumiemy, iż zamiarem jego jest utrzymać się przy tych fortecach.

Obywatel Duroc, pierwszy adiutant konsula Buonaparte, który jest poślany do Wiednia, ma dopiero 23 lat.

Także w Piemontcie i Cysalpinii nader wielki jest urodzaj zboża. Wielkie upały panujące od dwóch miesięcy w Francyi wysuszyły tak rzeki a mianowicie Sekwanę, iż prawdziwy niedostatek wody panuje w Paryżu.

Konsulowie wykryśli z listy Emigrantów 40 obywatelów, którzy wszyscy są z zachodnich departamentów.

W Brest widać przysposobienia do pewney wyprawy morskiej.

Gazeta wychodząca w Roveredo znana z swego kłamstwa, donosi, iż Cesarz chce szczerze pokoiu; lecz aby ten był pewnym i trwałym, czyni wraz z swoimi sprzymierzeńcami niezmiernie przysposobienia wojenne. Armia Włoska liczyć będzie więcej 100,000 ludzi. Oprócz tej armii 15,000

Neapolitanow załani państwo kościelne, a 24,000 Anglikow wylądnie w Tolkanii.

Potwierdza się (mowi jeden z tutejszych dzienników), iż między Portą i Rosją wszczęła się wielka niezgoda. Ostatnia potęca ściąga na granicach swoje wojska, i lękać się każe wojny.

Pewien pisarz niemiecki porównywa Anglię z okrętem kupieckim, a iey dług narodowy z ładunkiem, pod którego niezmiernem ciężarem już prawie tonie.

Wiele osob mniema w Niemczech, iż Rzesza niemiecka podzielona będzie podług linii, którą Francuzi teraz wytkneli. Co jest podobieństwem dla tego, ponieważ pewną jest rzeczą, iż sekularyzacya nastąpi, i że Xiążęta duchowni są tym bardzo zmartwie ni. Donoszą z Strażburga, iż w Niemczech uważają, że kroki dworu Wiedeńskiego są raczej dowodem iego słabości nie zaś życzeniem pokoju. Mówią, iż Austria chce przedłużyć negocyacye. Pan Thugut w ścisłym ciągle zostaie związku z Anglią, i nieprzełame miewać częstych konferencyow z połem angielskim Minto. Dopoki słuchać będą w Wiedniu rady angielskiej, dopoty niemożno spodziewać się, aby Austria pojednała się szczerze z Francją.

Donoszą z Medyolanu, iż wniyscie Francuzow do Genui było tryumfem, 400 młodych panienek, ubranych biało, i przyozdobionych szarfami troykolorowemi, niosły palmy, gierlandy z kwiatow, bluszcze, laury, i prowadziły deputacyą niosącą klucze generałom francuzkim. Przepyszna kolumna wojsk republikańskich odprawiała swoy wiażd wśród huku armat, dźwięku tyfła, dzwonow, wśród okrzykow i pieniow zwycięstwa oraz radości. Nie można opisać tego momentu; potrzeba było być świadkiem iego, aby go uczuć dobrze.

Pan Dundas powiedział w parlamencie, „iż Anglia dotrzymywała zawsze dobrą wiarą swych obowiazkow.” Kłamstwo to popełnione w oczach narodu angielskiego i Europy wzbudziło gniew w obywatelu Londedo, który ogłosił dowod złey wiary admirałow, Nelsona i Hamiltona względem garnizonow w Castellamare i w twierdzach neapolitańskich. Nelson i Hamilton niechcieli przyjąć kapitulacyi tych garnizonow, na co Moskal, Turek i sam Kardynał Rufo rozgniewał się. Należało donieść o tym zgwałceniu prawa narodow wspomnianym garnizonom. Gdy się to stało oświadczyły, iż wolą raczej zagrzebać się w gruzach swych wałow. Anglik jest bojaźliwym podług zwyczaju, przeto Nelson oświadczył, iż potwierdzi kapitulacyą. Nieszczęśliwe garnizony wyszły, lecz dobra wiara Pana Dundasa włożyła zaraz na nich kajdany, zaprowadzono ie do więzień okropnych i zaraźliwych, i powieszono naczelnikow ich, mężnego admirała Carracciolo i generała Massę. Serce wzdryga się na takowy niegodziwy postępek. A gdy sobie przypomniemy, iż od źródeł Gangesu, aż do Orkadow rząd angielski popełnił więcej 1000 razy podobne okrucieństwa, dziwujemy się, iż Europa cała nie powstała przeciw tey przewrotney wyspie, i nie skruszy iey ciężarem swej zemsty (Les Defenseurs de la Patrie.)

z Strażburga d. 31. Lipca.

Onegday wieczorem skoczył z mostu w Ren i utopił się szef generalnego sztabu legii cudzoziemskiej, Grawnoski, gdy maszerował z swoią główną kwaterą do Gengenbach. Niewiadomo, iaka jest przyczyna tego samoboystwa. Żołnierze dowiedziawszy się o tym na załutrz przy parolu, opłakiwali

okropną śmierć tego męża. Szanowany był powszechnie dla swego miłego i przyjemnego charakteru. Kazał zaprowadzić swoje konie na moff, gdzie zsiadł i rzucił się w największą głębią. (Gazeta Berlińska dodaie, iż niedostatek pieniędzy i kłótnia z naczelnikiem Kniaziewiczem, miały go nakłonić szczególnie do tej rozpaczy.)

— Donoszą z Dijon, iż główna kwatery armii rezerwowej przeniesiona będzie do Coutermon. W obozie pod Remilly stoi już 15,000 ludzi, korpus ten odbiera codziennie posiłki. Z Paryża przybyło do armii rezerwowej wiele wozów pieniędzy.

z Brukseli d. 2. Sierpnia.

Sześć batalionów francuskiej piechoty i z kompanie artylerystów oddzielonych niedawno od armii generała Augerau spieszą do Zeelandyi dla obrony tamtejszych brzegów, gdyż zdaie się, iż Anglicy mają jakieś zamiary przeciw Zeelandyi i flotyli znajdujący się w Eliessingen. Rząd wysłał kuryerów do wszystkich komendantów stojących nad brzegami morskimi z doniesieniem, iż 300 okrętów angielskich rozwinęło żagle. Rząd zaleca im czuyność.

z Bolonii d. 22. Lipca.

Generał francuski Monnier opanował Romanią, i podstąpił prawie pod Pezaro. Jeżeliby wkroczył jeszcze kilka mil w państwo papieskie, spotkałby nie daleko Fumicino 10 mil włoskich od Synigallii 8000 Moskalów stojących obozem z 18 armatami.

Słychać, iż jeżeli wojna potrwa dłużej, tedy 40,000 Francuzów pomaszeraie do królestwa Neapolitańskiego. Jakoż pewną jest rzeczą, iż francuska armia w Włoszech,

która już oprócz tego nader była liczną, odbiera jeszcze codziennie wielkie posiłki.

z Bern d. 31. Lipca.

Wczoraj przybył tu generał francuski L a w a l dla objęcia komendy nad 8000 Francuzów, którzy wkrótce do Szwaycaryi wkroczą.

Listy prywatne z Paryża donoszą, iż znaczne osoby mówią o przyłączeniu do Francyi większej części kantonu Lemana i kantonu Bazylei, także głoszą o złączeniu obydwóch kantonów Lugano i Belinzona z Cysalpinją.

z Szwabii d. 4. Sierpnia.

W kraju tutejszym panuje wielki niedostatek pieniędzy.

Rozumiemy, iż punkta nie ułatwione jeszcze między dworem Wiedeńskim i Francją udecydowane zostaną tym lub owym sposobem przez poselstwo obywatela Duroc. Także podróż tego deputowanego, która jest nader spieszna, dowodzi, iż rząd francuski chce zakończyć prędko to, o co się jeszcze nie porozumiano. Jeszcze przed ogłoszeniem wiadomości o zasadach pokoju powiadano już, iż jeden z kuryerów rządowych towarzyszących obywatelowi Duroc przeznaczony jest, aby w przypadku nieprzyjemnej odpowiedzi dworu Wiedeńskiego wyprawiony był natychmiast do pierwszego konsula, drugi do generała Masseny a trzeci do generała Moreau, żeby ostatni niezwłocznie poczynili swoje przysposobienia. Jakoż Francuzi popierają śmiało negocjacje pokoju uzbrojeniami i demonstracyami wojennymi. Ich wojska w Niemczech powiększają się coraz bardziej i gotowe są w każdym przypadku do boju. Pisma publiczne powiada, iż dwór Wiedeński kazał propono-

5
wać w Paryżu, aby oprócz Anglii także i Neapol z innemi państwami przypuszczony był do pokoju. Lecz Buonaparte odrzucił ten projekt, ponieważby się stał w niniejszym momencie przyczyną wielkiej zwłoki. Skłonny jednak jest do traktowania o pokój ale oddzielny z tymi potencjami. Zdaje się, iż rząd francuzki obficie statecznie przy systemacie traktatów oddzielnych.

z Frankfurtu d. 23. Lipca.

Zawieszenie broni właśnie dogodziło się Austrii, i w sam czas przyszło jej na pomoc. Stan armii generała Kray był taki, iż iakiekolwiek warunki byłaby podała Francya, zawsze Austriya byłaby je przyjęła jako korzystne dla siebie. Dnia 15. Lipca Francuzi opanowali byli Voralbergią i Gryzonią, otworzywszy sobie drogę do Tyrolu, środek armii francuzkiej zmierzający do Waserburga tłumił potężnie wszystkie uśłowanie, któreby był mógł czynić Kray, aby wesprzeć Tyrol. Korpus Kondeusza wzmocniony przez generała Meerfeld liczy tylko 4000 ludzi, między któremi znajduje się 1200 Francuzów, reszta złożona jest z rozmaitych narodów niemających żadnego związku między sobą; oprócz tego większa część żołnierzy dyzerteruje za każdą sposobnością.

„Armia główna generała Kray liczyła tylko 15,000 piechoty. Lewe skrzydło armii francuzkiej rościagało się od Landshut aż do Ratysbony, i nie mogło przeszkodzić generałowi Moreau, opanować obydwie brzegi rzeki Inn, począwszy od jej źródła w Gryzonii, aż do jej ujścia w Dunaj. Więc moment ten decydującym był na korzyść Austrii, gdyż zabezpieczyła swoje granice od napadów w takim czasie, w którym

umyślił jedney części Państw dziedzicznych dożyć są niespokojne.”

z Augszburga d. 20. Lipca.

Anglia wydała na nadzwyczajne koszty wojenne, na posiłki, i t. d. przez 3 lat więcej 200 milionów funtów szterlingów (więcej 8 miliardów złotych polskich) dla osłabienia Francji. Cesarz i inne potencje lądowe straciły na koszt za namową Ministra angielskiego więcej 1 miliard liwrow i 4 do 500,000 ludzi, także dla osłabienia Francji. Mieszkańcy zaś Hollandyi, Niderlandów, obydwóch brzegów Renu i Dunaju, Szwajcaryi, Piemontu, Lombardyi, Genui, Wenecyi, Toskanii, państwa papieskiego, królestwa Neapolitańskiego i t. d. zapłacili w kontrybucjach nadzwyczajnych, rekwizycjach, pożyczce przymuszonej więcej 2 miliardy liwrow armiom francuzkim zapewne dla osłabienia ich.

„Jest to widok czyniący prawdziwie wielkie wrażenie, iakiego w historii żadnego nie masz przykładu począwszy od nabytków Rzymian, i iaki czyni linia demarkacyjna pociągnięta przez armie francuzkie! Jak niezmierną rozległość krajów zawołowanych zestawili armie francuzkie za sobą! Można by z nich uformować państwo prawie tak potężne jak Francya sama. Belgium płaciło Cesarzowi 16 milionów i dostarczało 16,000 ludzi, teraz utrzymuje 32,000 żołnierzy. Hollandya opłaca 25,000 i może dostarczyć także 25,000 posiłkowego wojska. Lewy brzeg Renu 38,000, kraje zawołowane na prawym brzegu Renu od Düsseldorfu aż do Ratysbony od Straßburga aż do brzegów Innu mogą opłacać i utrzymywać przynajmniej 50,000 wojska, Szwajcarya 18,000, Sawoja 10,000, Piemont 20,000, Cysalpinia może opłacać 20,000 a dostawić drugie

20,000, Genua i Luka 10,000. Więc kraie zawoiowane przez francuską Rzpłtę, mogą opłacać albo dostawić 268,000 ludzi, a Francya sama 232,000. Przeto Rzpłta francuska może utrzymywać bez uśłowania i ciężaru 500,000 zbroynnych bądź podczas pokoju, bądź podczas wojny. Aby się przekonać o rzetelności tego rachunku, dosyć jest porównać go z ludnością krajów zawoioowanych przez armie francuskie po roku 1794. Dodamy do tego siły posłkowe Hiszpanii tak morskie iako i lądowe, a przekonamy się, iż kraie nabyte i alianse otrzymane przez zwycięstwa armii francuskich wyrównywały potęgę Francyi przed wojną. A zatem rząd francuski rozrządza dziś siłami, bogactwami i przemysłem 50 milionów mieszkańców, zamiast 25 milionów, które mu wystarczyły na pokonanie jego licznych nieprzyjaciół przed rokiem 1794.

z Augszburga d. 4. Sierpnia.

General Hrabia St. Julien przybył tu wczoraj o godzinie 9 wieczorem w towarzystwie adiutanta pierwszego Konsula Buonaparte, Duroc. Jadł wieczerzą u generala Moreau, z którym długą potym miał rozmowę. O godzinie drugiej po północy Hrabia St. Julien udał się z obywatelem Duroc w dalszą podróż do Wiednia.

Dziś znajdowało się wielkie zgromadzenie generalów francuskich u generala naczelnika Moreau, który zdawał się okazywać wielką wesołość. Podczas obiadu powiedział: iż się spodziewa wkrótce pokoju. Potym spełnił toast pokoju, co wszyscy goście powtórzyli.

General Lecourbe znajduje się tu od dnia wczorayszego.

z Würtzburga d. 4. Sierpnia.

Francuzi pomknęli się w samej rzeczy

do naszej okolicy z Arony Frankfurtu: stoją już o 2 mili tu zjazd w Rosbrunn i Heirstadt. General Klenau przybędzie dnia 12. t. m. do Bambergu dla ztrowania kordenu cesarskiego w tamtejszej okolicy.

z Austrii d. 2. Sierpnia.

Wśród powiększającej się codzien nadziei pokoju warunek nadgrody, iaką sobie Austrija za Lombardją i Belgium wyrobi, jest głównym przedmiotem ciekawości publicznej. Niektórzy mniemają, iż linie umówione przy zawieszeniu broni staną się może zasadą pokoju i granicą nadgrody przeznaczonych dla Austrii w Niemczech i w Włoszech.

Co bardziej utwierdza nadzieję pokoju jest to, iż nieślychać tu teraz wcale nic o pospolitym ruszeniu.

Podczas kopania kanału tutejszego znaleziono znowu znaczną liczbę rzymskich pieniędzy w miedzianym naczyniu. Są one srebrne i bite powiększej części za czasów Augusta. Także znajdują się między nimi rozmaite pieniądze bite za czasów Tyberjusza i Nerona. — Już to jest trzeci raz podczas terażniejszej wojny, iak Monarchia Austriacka patrzy na niebezpieczeństwa wojenne zbliżające się do stolicy jego rządu. Pierwszy raz Arcy-Xiąże Karol był iey uwolnicielem w bataliach stoczonych pod Ambergiem i Würtzburgiem, drugi raz konferencye w Leoben oddaliły iey właśnie w tym momencie gdy Buonaparte mu groziło ieszcze większe niebezpieczeństwo, którego wielkości nie znano ieszcze na ten czas.

z Brynny d. 9. Sierpnia.

Stosownie do nappóźniejszych listów z

Semlina datowanych dnia 28. m. p. Basza Rumelii maszeruje z Baszą Halii przeciw Widynowi, i miał już w okolicach porazić wojsko Basmana Oglu. Wspomniony Basza Rumelii znany jest powszechnie w Turcyi pod nazwiskiem „Straszny Człowiek.”

Rozmaite Wiadomości.

Francuzki naczelnik Moreau pisał do Króla Jegomości Pruskiego list, donosząc o nieszcześciu, które porucznika Frankenberga spotkało, i żałując, iż los przeciwny ogłosił armię pruską z tak godnego oficera.

W niektórych korpusach Kroatów stojących w Tyrolu wszczęły się rozruchy podobne, jak zimy przeszłej nad isziorem Konstancyńskim. Kroaci chcieli rozeyść się do domów z przyczyny zawieszenia broni, musiano rozbroić upornych a dopiero przywrocono tym sposobem spokójność.

W rozmaitych okolicach bawarskich Francuzi zabrali mieszkańcom wszelką broń.

Późniejsze wiadomości powiadaia, iż pogłotka o konferencyach w Carlsbadzie między Prusami, Austryą i t. d. niezgadza się z prawdą.

Prywatne listy z Taryża donoszą o znajdującym się tam pewnym angielskim poście, który już kilka miał konferencyow z pierwszym Konsulem. Zdaie się, iż z wszystkich stron wznoś się pragnienie pokoju. Także uważają to iako dobry znak pokoju, iż wśród terażniejszych okoliczności Anglia nie potwierdziła traktatu posłkowego zawartego z Elektorem Bawarskim.

Buonaparte usiłował po batalii pod Marengo nakłonić Biskupa Wercelskiego, aby przyjął poselstwo jego do nowego Papieża, dla załatwienia niezgod z Francją wynikających z przyczyny religii. Wspomniony Biskup wymowił się z tego dla swego wieku. Buonaparte pisał potym sam przez ręce tego Prałata list do Piusa VII, w którym mu winszował stolicy papiejskiej, i proponował, aby wyznaczył dwóch Prałatów do uprzątnienia zakłóceń z Francją.

Citatio creditorum. Na pozostałej sukcesyi po zmarłym w Ostrowku powiatu Radomskiego Andrzej Bydłowski, ad instantiam fiskusa proces likwidacyjny podniesiony i termin przed Ręgierungsratem v. Wangelin na dzień 25. Septembris o 9. z rana wyznaczony został. Kto więc oprócz Józefa Bratkowskiego, Maryanny Bratkowskiej, Zofii Grodzewskiej, Heleny Szymanowskiej, i Mateusza Mielcarka do masy jeszcze pretensye ma, a naydalej na tymże terminie się nie zgłosi, spodziewać się może, że prawo do pierwszeństwa utraci i z pretensją do tego jedynie odesłany zostanie, co po zaspokoieniu tych, którzy się zgłosili, z masy pozostanie: w odległości zostającym lub dla prawnych przyczyn stawić się niemożącym, zalecamy tutejszych Justyc kommissarzy, iako to: kryminalratow Gryma, Skrzętwę,

Mondro, Lukasa, Brekera, Rozdeyczera, Nowaga, Decza. Podług tego stosować się należy wszystkim kredytorom. Przy wyciśnieniu. Dan w Kaliszu dnia 25. Kwietnia roku 1800.

Królewska Połud. Pruska Regencya.

Aukcyja. W Srodę na dzień 20. Augusti przypadającą r. b. po południu o godzinie 3. i w następujące dni tu na Grobli w kamienicy Buszki przeciwko składowi drzewa leżacej, różne meble, iako to: stoly, krzesła, kanapy, łozka z gardynami i bez gardynow, biorko iedno, szafy do bielizny i innych porządków, różne domowe i kuchenne sprzęty, z miedzi, mosiądzu, teny i porcelany, serwis ieden stołowy z kamienia Angielskiego, modna kolaska w iak najlepszym stanie, woz do wożenia drzewa, kilka sanek i polszorki

publicznie plus licitantibus, za gotowem złożeniem pieniędzy w grubszy monecie sprzedane bydź mają. Dan w Poznaniu dnia 31. Lipca roku 1800.

Avertissement. Upraszam Jmć Pana Westphala pisarza Ekonomicznego, aby odwiedził mnie w interesie ryczącym się iego samego. W Poznaniu dnia 16. Sierpnia roku 1800.

Junghann,
Przełożony drukarni Dekierta.

Do zadzierżawienia. Gdy w ostatnim do zadzierżawienia tak zwanego tutejszego Kaliskiego gościńca wyznaczonym licitacyinym terminie żaden zadzierżawienia ochotę mający nie meldował się, na dyspozycyą zaś krolewskiej wojennej i ekonomicznej Kamery w Poznaniu inszy termin licitacyiny na 22. Września r. b. wyznaczony jest, co się niniejszym publiczności donosi. Dzierżawić ochotę mający przeto n a ią się w tymże dniu z rana o godzinie 9. przed tutejszym zadwornym znajdować sądem i ich cenę do protokołu podać, gdzie się też inszych względem teyże dzierzawy kondy-

cyi dowiedzieć mają. W Krotoszynie dnia 4. Sierpnia roku 1800.

Krolewski Pruss.-Połud. Ekonomiczny sąd.
Avertissement. Księgarnia Wilhelma Bogumitego Korna rozumie przyłożyć się publiczności, rekomendując iey następujące książki: 1) *Krotka nauka dla Akuszek po prowincyach z naylaskawszą approbatą i zezwoleniem departamentow lekarskiego i skarbowego J.K. Mci; P. N. M. przetłomaczona i wydana przez Jakuba Felixa de Michelis drukowana w Supraślu przy Białymstoku 1800 zt. 3.* 2) *Przepisy sposobow ratowania człowieka w różnych przypadkach życia groszy 12.*

Do sprzedania. Do licitacyi budkow starych żołnierskich sztuk 23 termin dnia 28. t. m. o godzinie 11. z rana przed Jmć Panem Radcą Schoenfeld na tutejszym ratuszu wyznaczony jest, każdy ochotę mający kupna może względem tych budkow żołnierskich przed licitacyinym terminem do kwatermistrza Tazlera udać się, który o zakowych dokładną da wiadomość. W Poznaniu dnia 12. Sierpnia roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruss.-Połud.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.